Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Nr. 56. Warszawa, 25 października 1936 r. Rok XVIII

T R E Ś Ć:

SPRAWY OGÓLNE I OSOBOWE.

281.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 30 września 1936 r. Nr P. 5. 132/92/36 o zniesieniu Działu Gruntowego w Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Wilnie.

Powołując się na postanowienie § 11 ust. ost. Statutu organizacyjnego DOKP (Dz. Urz. M. K. z 1934 r. Nr 9, poz. 54) znoszę z dniem 1 października 1936 r. Dział Gruntowy w Biurze Prawnym Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Wilnie, a sprawy należące do jego zakresu czynności włączam do Działu Ogólno-Prawnego w tym Biurze.

282.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 2 października 1936 r. Nr P. 7/93/382/36 w sprawie rozgraniczenia oddziałów ruchowo-handlowych w Toruniu i Bydgoszczy, oraz zmiany nazwy stacji Kapuścisko-Małe na Bydgoszcz Wschód.

Na podstawie § 1 ustęp 2 statutu organizacyjnego oddziałów kolei państwowych (Dz. Urz. M. K. Nr 9/34, poz. 54), przystanek osobowy i posterunek następczy Kluczyki, podległe stacji IV kl. Cierpice w Oddziale Ruchowo-Handlowym w Bydgoszczy, — przydziela się pod nadzór administracyjny stacji Toruń Przedmieście w Oddziale Ruchowo-Handlowym w Toruniu.

W związku z powyższym poczynić należy następujące zmiany:

A) w załączniku Nr 1 do zarządzenia Ministra Komunikacji z 22/VII. 1935 r. Nr P.

7/93/268/35 o spisie stacyj z podziałem na klasy i komórki organizacyjne (Dz. Urz. M. K. Nr 29/35 poz. 154) należy:

1) na str. 40 odnośnie st. IV klasy Cierpice skreślić w rubryce 8-ej słowa: „p.n. i p.o. Kluczyki",

2) na str. 42 odnośnie st. I kl. Toruń Przedmieście w rubryce 8-ej na dole dodać słowa: „p.n. i p.o. Kluczyki",

B) w zarządzeniu Ministra Komunikacji z 28/VIII. 1935 Nr P. 5/134/50/35 o nowym podziale Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Toruniu na oddziały ruchowo-handlowe (Dz. Urz. M. K. Nr 33/35, poz. 179) należy:

1) odnośnie oddziału ruchowo-handlowego w Bydgoszczy skreślić w 4-tym odcinku słowa: „Maksymilianowo — Kapuścisko Małe — Toruń (wył.)" i zamiast nich wpisać słowa: „Maksymilianowo—Bydgoszcz Wschód—Cierpice włącznie",

2) odnośnie oddziału ruchowo-handlowego w Toruniu, należy w odcinku 1. zamiast słów: „Toruń — Jabłonowo — Jamielnik — Granica Państwa" wpisać słowa: „Cierpice wył. — Toruń — Jabłonowo — Jamielnik — Granica Państwa".

Ponadto w powołanym wyżej pod B zarządzeniu Ministra Komunikacji z 28/VIII. 1935 r. należy w oddziałach ruchowo - handlowych w Bydgoszczy i w Toruniu nazwę „Kapuścisko-Małe", — zmienić na „Bydgoszcz Wschód".

283.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 13 października 1936 r. Nr P. 6/39/40/36 w sprawie wyrównania dodatku dla drużyn konduktorskich i parowozowych za czas służby przy pociągach lub na parowozie.

Pracownikom drużyn konduktorskich i parowozowych, otrzymującym dodatek godzinowy w myśl zarządzeń Ministra Komunikacji z dnia 30 maja 1936 r. o dodatkach dla drużyn konduktorskich i parowozowych za czas służby przy pociągach, lub na parowozie (Dz. Urz. M. K. Nr 33, poz. 161 i 162), których łączny zarobek miesięczny z tego tytułu za miesiąc wrzesień 1936 r. w porównaniu do kwoty, obliczonej na podstawie dawniejszych zarządzeń Ministra Komunikacji z dnia 9 grudnia 1931 r. o dodatkach dla tych drużyn (Dz. Urz. M. K. Nr 24, poz. 188 i 189) jest niższy ponad 10%, należy wypłacić wyrównanie w wysokości różnicy pomiędzy łącznym zarobkiem miesięcznym z tytułu dodatku godzinowego, a zmniejszoną o 10% kwotą zarobku, obliczonego na podstawie dawniejszych zarządzeń Ministra Komunikacji z dnia 9 grudnia 1931 r. o dodatku dla tych drużyn.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

284.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 2 października 1936 r. Nr P. 7/90/738/36 o zaliczkach na uposażenie dla pracowników przedsiębiorstwa P.K.P. na spłatę zaciągniętych przez nich zobowiązań dłużnych.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 22/V. 1936 r. Nr P. 7/54/4/36 o zaliczkach na uposażenie dla pracowników przedsiębiorstwa P.K.P., — ogłoszone w dzienniku Urzędowym Ministerstwa Komunikacji Nr 32 z 30/V-36. pod poz. 155 należy w § 6. pkt. 2 ustęp „c" uzupełnić następująco:

„Pracownicy, ubiegający się o udzielenie pożyczki na spłatę swych zobowiązań, winni do podań swoich dołączyć pisemne zobowiązanie, że w razie otrzymania pożyczki przedstawią Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych, w określonym terminie zaświadczenie wierzycieli o spłacie zaciągniętych długów, na pokrycie których przeznaczoną jest pożyczka oddłużeniowa".

285.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 10 października 1936 r. Nr P. 6-57/75/36 w sprawie uprawnień mundurowych maszynistów-instruktorów oraz dyspozytorów parowozowni.

Na podstawie § 37 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o stosunku służbowym pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 23) i § 13 pkt. 1) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 24) zarządzam, co następuje:

§ 1. Maszynistom-instruktorom oraz dyspozytorom parowozowni przyznaje się prawo do otrzymywania za zwrotem 25% kosztów P.K.P., na warunkach, przewidzianych w przepisach Nr A 8, następujących części odzieży służbowej: czapki, spodni, kurtki mundurowej i płaszcza mundurowego z sukna I. gatunku oraz płaszcza ochronnego.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 października 1937 r.

286.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 10 października 1936 r. Nr. P. 6-57/85/36 o szyciu odzieży służbowej na miarę indywidualną i wydawaniu materiałów zamiast gotowej odzieży.

Na podstawie § 37 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934r. o stosunku służbowym pracowników przedsiębiorstwa „Pol-

skie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 23) i § 13 pkt. 1) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 24) zarządzam, co następuje:

§ 1. (1) Pracownikom drużyn konduktorskich, zatrudnionym przy pasażerskich pociągach luksusowych, pośpiesznych, przyśpieszonych dalekobieżnych i motorowych ekspresowych, konwojentom wagonów salonowych i służbowych oraz woźnym, zatrudnionym w dyrekcjach o.k.p. i w biurach samodzielnych P.K.P., jeżeli czas pełnienia odnośnych czynności przez wymienionych pracowników trwa lub ma trwać co najmniej pół roku bez przerwy, tudzież tym pracownikom, nie mającym prawa do umundurowania z I. gatunku sukna, dla których ze względu na nadmierną tuszę lub wzrost mundury największych nawet wymiarów (wielkość 5), szyte przez dyrekcje o. k. p., okażą się nieodpowiednie — przysługuje prawo do otrzymywania umundurowania, szytego na miarę indywidualną.

(2) Wymienionym w ust. (1) pracownikom o nadmiernej tuszy lub wzroście umundurowanie winno być szyte bez przymiarki, przy czym pracowników tych pod względem opłat należy traktować na równi z pracownikami, otrzymującymi odzież służbową szytą według numerów wielkości.

Nadmierna tusza lub wzrost pracownika winny być potwierdzone na karcie miar krawieckich przez magazyniera magazynu umundurowania i zwierzchnika służbowego odnośnego pracownika.

§ 2. (1) Wszystkim pracownikom, którym przysługuje prawo do umundurowania szytego według numerów wielkości (nie posiadającym uprawnienia do umundurowania z sukna I. gatunku, ani do umundurowania z sukna II. gatunku, lecz szytego na miarę), może być wydawane na ich prośbę umundurowanie szyte na miarę indywidualną, jeżeli zobowiążą się pokryć pełną różnicę między kosztami szycia umundurowania według numerów wielkości, a kosztami szycia na miarę indywidualną.

(2) Pracownicy, którzy chcą otrzymać za dopłatą umundurowanie szyte na miarę indywidualną, powinni składać w drodze służbowej przed dniem 1 stycznia każdego roku deklarację na ustalonym przez dyrekcję o.k.p. formularzu, wyrażającą zgodę na dopłatę różnicy ceny szycia umundurowania.

Deklaracje te winny zawierać wyszczególnienie części umundurowania, które pracownicy chcą mieć szyte na miarę.

Deklaracje pracowników o dobrowolnej dopłacie za szycie umundurowania na miarę należy dołączać do list odzieżowych razem z kartami miar krawieckich.

(3) Z poszczególnych części odzieży służbowej mogą być szyte na miarę: spodnie, kurtka sukienna, kurtka letnia i płaszcz mundurowy, pozostałe zaś części odzieży służbowej szyte są tylko według numerów wielkości.

(4) Różnice kosztów szycia winny być obliczane na podstawie obowiązujących cen na szycie poszczególnych części odzieży służbowej na miarę w porównaniu do cen szycia według numerów wielkości.

(5) Dopłaty za szycie umundurowania na miarę powinny być potrącane z uposażenia w czterech ratach.

§ 3. (1) Pracownikom, mającym prawo do odzieży szytej na miarę indywidualną (bez obowiązku dopłaty pełnej różnicy kosztów) oraz pracownikom drużyn konduktorskich, zatrudnionym przy wszystkich pociągach osobowych i kierownikom pociągów towarowych, jeżeli czas pełnienia odnośnych czynności trwa lub ma trwać co najmniej pół roku bez przerwy, można wydawać na ich prośbę, zamiast gotowej odzieży (jedynie tych części odzieży, które mogą być szyte na miarę) sukno i podszewkę w ilości, nie przewyższającej normy 5 (piątego) numeru wielkości, podanej w tabeli III warunków technicznych z dnia 20 marca 1934 r. Normę zużycia podszewki u kurtek z sukna I. gatunku określa się, ze względu na podszycie całych kurtek podszewką, na 1.85 m przy szerokości 71 cm. Pracownicy, dla których ze względu na nadmierną tuszę lub wzrost podana norma materiałów okaże się za mała, mogą otrzymywać taką ilość materiałów odzieżowych, jaka im jest niezbędnie potrzebna do uszycia odpowiedniej części odzieży służbowej. Pracownicy ci powinni być oddzielnie zarejestrowani, a norma materiałów dla nich oddzielnie ustalona na spodnie, kurtkę i płaszcz.

(2) Należność w wysokości 25% kosztów własnych gotowej odzieży danego rodzaju, na którą wydano materiał, potrąca się w sposób, przewidziany przy wydawaniu odzieży gotowej. Jednocześnie należy zarządzić wypłacenie właściwemu pracownikowi gotówką kwoty w wysokości 100% najniższej ceny za uszycie, płaconej za odzież tego rodzaju firmom krawieckim na podstawie umów, zawartych z nimi przez P.K.P. i ważnych w okresie wydawania materiałów.

(3) Prawo danego pracownika do otrzymywania materiałów, zamiast gotowej odzieży, powinno być uwidocznione w arkuszach rejestracyjnych odzieży służbowej i w liście odzieżowej rozdzielczej, a w rubrykach, przeznaczonych w tych dokumentach do wykazywania odpowiednich rodzajów odzieży, wpisuje się w przypadku, gdy pracownik ma otrzymać materiały zamiast gotowej odzieży, kreski w taki sposób, jak gdyby pracownik miał odebrać gotową odzież.

Otrzymanie materiałów pracownik powinien potwierdzić w liście odzieżowej rozdzielczej.

(4) Uznanie płatności kwot, przyznanych pracownikom jako zwrot opłaty za uszycie odzieży, w wysokości 100% ceny za szycie, określonej w sposób wyżej podany, powinno

być uskutecznione w liście odzieżowej rozdzielczej, a uznane kwoty należy właściwym pracownikom wypłacić łącznie z ich uposażeniem (wynagrodzeniem) w tym samym miesiącu, w którym zarządzono potrącenie pierwszej raty 25% kosztów odzieży i odnieść je na ciężar ogólnych kredytów, przyznanych na umundurowanie.

(5) Prawo decyzji w sprawie wydania materiałów w zamian gotowej odzieży, służy naczelnikom właściwych oddziałów (zwierzchnikom równorzędnych jednostek służbowych) po wniesieniu przez pracownika w terminie, ustalonym przez poszczególne dyrekcje o.k.p., pisemnej prośby i pisemnej deklaracji, że proszący zobowiązuje się w terminie 6-ciu tygodni od daty otrzymania materiału pokazać na żądanie przełożonych przepisowo uszytą odzież danego rodzaju.

(6) Zwierzchnicy służbowi winni starannie przestrzegać obowiązku sprawdzania, czy dany pracownik ma odzież, na którą pobrał materiał, a w razie stwierdzenia nadużyć przeprowadzać przeciw winnym dochodzenia.

(7) Przy obliczaniu czasu noszenia odzieży służbowej bierze się za podstawę — przy zachowaniu postanowień § 13 ust. (3) przepisów Nr A 8 — dzień wydania pracownikowi materiałów sukiennych.

§ 4. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 15 lutego 1935 r. Nr P. 6-57/3/35 w sprawie uzupełnienia przepisów o odzieży służbowej pracowników przedsiębiorstwa „P.K.P." (Dz. Urz. M. K. Nr 11, poz. 64), zarządzenie Ministerstwa Komunikacji z dnia 11 maja 1933 r. Nr P.U.V./87/22 w sprawie umundurowania dla pracowników o nadmiernej tuszy, rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 20 lipca 1932 r. Nr P. U. V/87/19 w sprawie wydawania umundurowania II i III gatunku sukna na miary indywidualne (Dz. Urz. M. K. Nr 17, poz. 129) i postanowienie punktu D) zarządzenia Ministerstwa Komunikacji Nr M. Z. XIII-a. 442/10 z dnia 1 kwietnia 1935 r. w sprawie ujednostajnienia ogólnych zasad dostawy wytwarzanej odzieży (Dz. Urz. M. K. Nr 19, poz. 102).

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa Nr 86116. 25.X.36. 8400.

WARUNKI PRENUMERATY. Prenumeratę przyjmuje Administracja Wydawnictw M. K. (Warszawa, ul. Chałubińskiego Nr. 4, pokój Nr. 123, II p., telefon Nr. 8-26-28. Konto czekowe P. K. O. Nr. 30.658). Prenumerata wynosi rocznie 8 zł, kwartalnie 2 zł. Cena każdego numeru 50 gr.

Prenumeratę wpłacać należy przed początkiem każdego kwartału, półrocza lub roku.

Zamówienia na prenumeratę jak również na numery pojedyńcze wykonywa się jedynie po wpłaceniu należności.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacyj spóźnionych lub wniesionych niewłaściwie nie uwzględnia się.

Poszczególne numery są do nabycia w Administracji Wydawnictwa M. K. lub w składnicach Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych.